

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Θ΄ ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

1) ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ Θ΄ ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (απόσπ.)

π. Γεωργίου Δορμπαράκη

2) Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΚΑΙ ΤΟ ΘΑΥΜΑ

Γεωργίου Πατρώνου

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ Τ. Κ, 19003
ΤΗΛ. ΚΑΙ ΦΑΧ: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikmark.gr

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 10 Λ Υ Γ Ο Υ Σ Τ Ο Υ 2014

✿ Λαυρεντίου ἀρχidiaκόνου και μάρτυρος.

✿ Εύστου επισκόπου Ρώμης του ἔξ Ἀθηνῶν.

ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (απόσπ.)

π. Γεωργίου Δορμπαράκη

Ένα εξαιρετικά θαυμαστό γεγονός μάς περιγράφει το σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα. Ο Κύριος έχει διαλύσει τα πλήθη που Τον ακολουθούσαν, έχει στείλει τους μαθητές Του με πλοιάριο στην απέναντι όχθη, έχει αποσυρθεί σε πολύωρη προσευχή στο όρος, και ξαφνικά εμφανίζεται ξημερώματα στους τλαιπωρημένους από την ταραγμένη θάλασσα μαθητές Του, περπατώντας πάνω στα κύματα. Η αντίδραση των μαθητών ήταν εντελώς φυσική: *τρόμαξαν και αμφισβήτησαν την πραγματική παρουσία Του*. Κι ο Πέτρος, προκειμένου να πειστεί ότι όντως είναι ο Κύριος, ζητά από Αυτόν να έρθει κοντά Του, *με τον ίδιο θαυμαστό τρόπο που και Εκείνος βρισκόταν εκεί: να περπατήσει δηλ. πάνω στα κύματα, κάτι που γίνεται*. Μα στην πορεία ο Πέτρος κλονίζεται και αρχίζει να καταποντίζεται. Στον πανικό του κραυγάζει προς τον Κύριο να τον σώσει, κι ο Κύριος βεβαίως ανταποκρίνεται αμέσως, ελέγχοντας όμως το μαθητή Του για την ολιγοπιστία του.

Ο Πέτρος βιώνει διπλή αντιθετική εμπειρία. Τη μία στιγμή μετέχει στο θάμβος του θαύματος: *να περπατά πάνω στα κύματα*. αμέσως μετά βιώνει την αγωνία του θανάτου: *καταποντίζεται μέσα σ' αυτά*. Αιτία για την εναλλαγή αυτή είναι η αστάθεια της πίστεώς του προς το Χριστό, *που τον κάνει να κυμαίνεται μεταξύ πίστεως και ολιγοπιστίας*: στην πρώτη περίπτωση – *να περπατά πάνω στα κύματα* – *διαπιστώνουμε την πίστη του στα λόγια και την παρουσία του Κυρίου*, στην άλλη – *τον καταποντισμό* – *διαπιστώνουμε την ολιγοπιστία του ή και την απιστία του ακόμη σ' Εκείνον*.

Τι ήταν εκείνο που προκάλεσε αυτήν τη μετάπτωση από την πίστη στην ολιγοπιστία; Η ευαγγελική διήγηση με πολλή σαφή-
Κυριακή Θ' του Ματθαίου

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α' Κορ. γ' 9 - 17)

Ἄδελφοί, Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομὴ ἐστε. Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεισάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ· θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὃς ἐστὶν Ἰησοῦς Χριστός. Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον χρυσοῦν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, ἐκάστου τὸ ἔργον φανερόν γενήσεται· ἢ γὰρ ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἐκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι τὸ πῦρ δοκιμάσει. Εἴ τις τὸ ἔργον μενεῖ ὁ ἐπωκοδόμησε, μισθὸν λήψεται· εἴ τις τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. Οὐκ οἶδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθειρεῖ, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς.

νεια μάς δίνει την απάντηση: *ο Πέτρος, ὅσο ἦταν στραμμένος προς το Χριστό, ὅσο ἀτένιζε Εκείνον που τον καλοῦσε, μπορούσε και περπατούσε σαν σε ξηρά: σταθερά και με αυτοπεποίθηση. Μόλις ὁμως η προσοχή του μετατοπίζεται ἀπὸ το Χριστό στη φουρτουνιασμένη ἀπὸ τον ισχυρὸ ἀνεμο θάλασσα, συνειδητοποιεῖ τη μη λογικὴ κατάσταση και η ὅποια πίστη του κλονίζεται και χάνεται.*

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος καταλαμβάνεται ἀπὸ τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, ὅταν Τον κάνει κέντρο της ὑπαρξῆς του, ἐκεῖ βιώνει καταστάσεις πάνω ἀπὸ τὸ θεωρούμενο φυσιολογικό. *Ἐπιστεύεις ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι;*, εἶναι ἡ ἐρώτηση τὴν ὁποία θέτει ὁ Κύριος, κάθε φορά που πρόκειται νὰ ἐπιτελέσει ἓνα θαυμαστὸ γεγονός. Ἀπὸ τὴν ἄλλη, ὅταν ὁ ἄνθρωπος χάσει τὴν ἐπαφή αὐτὴ με τὸ Χριστό, ὅταν καταληφθεῖ ἀπὸ ἄλλα στοιχεῖα, ἀπειλητικά για τὴν ὑπαρξὴ του, σαν τὸν Πέτρο με τὰ τεράστια κύματα, *μοιάζει νὰ παγώνει ἀπὸ τὸ φόβο του και νὰ βιώνει τὴν αγωνία του θανάτου.*

Ἡ περίπτωση τοῦ Πέτρου λειτουργεῖ τυπολογικά: ξέρουμε ὅτι κάθε φορά που ἀντιμετωπίζουμε πρόβλημα στη ζωὴ μας, ἡ λύση εἶναι *ἢ ἐν πίστει στροφή μας προς τὸ Χριστό.* Το *Ἐκύριε, σῶσόν με* ἢ ἀλλιῶς *Ἐκύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με* πρέπει νὰ ἀποτελεῖ τὴν ἀδιάκοπη κραυγὴ μας, τὴ συνεχὴ προσευχὴ μας. Το θέμα Κυριακὴ Θ' τοῦ Ματθαίου

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΠΕΡΙΚΟΠΗΣ

Ἀδελφοί, εμεῖς εἶμαστε συνεργάτες στην υπηρεσία του Θεοῦ κι εσεῖς το χωράφι του Θεοῦ, το οικοδόμημα του Θεοῦ. Σύμφωνα με το ειδικό χάρισμα που μου ἔδωσε ο Θεός, ως ἔμπειρος αρχιμάστορας, ἔβαλα ἐγώ το θεμέλιο. Ἄλλος τώρα χτίζει πάνω σ' αὐτό. Ο καθένας ὁμως ας προσέχει πῶς χτίζει. Γιατί κανένας δεν μπορεί να βάλει ἄλλο θεμέλιο εκτός ἀπὸ αὐτό που ὑπάρχει και που εἶναι ο Ἰησοῦς Χριστός. Τώρα, αν κάποιοι χτίζουν πάνω σ' αὐτό το θεμέλιο με χρυσάφι ἢ ἀσήμι ἢ πολύτιμα πετράδια, με ξυλεία, χορτάρι ἢ ἄχυρο, ἡ δουλειά του καθενός θα φανεῖ· θα τη φέρει στο φως ἡ ἡμέρα της κρίσεως. Γιατί ἡ ἡμέρα αὐτή θα φανερωθεῖ με τρόπο πύρινο, και ἡ ποιότητα του ἔργου καθενός θα δοκιμαστεῖ ἀπὸ τη φωτιά. Αν το ἔργο που ἔχτισε κάποιος ἀντέξει, αὐτός θα λάβει μισθό· αν ὁμως το ἔργο του καταστραφεῖ ἀπὸ τη φωτιά, αὐτός θα χάσει την αμοιβή του· ο ἴδιος ὁμως θα σωθεῖ, ὅπως ἓνας που περνάει μέσα ἀπὸ τις φλόγες. Δεν ξέρετε πῶς εἶστε ναός του Θεοῦ κι ὅτι το Πνεῦμα του κατοικεῖ ἀνάμεσά σας; Αν κάποιοι, λοιπόν, με τις διαιρέσεις καταστρέφει τον ναό του Θεοῦ, αὐτόν θα τον αφανίσει ο Θεός. Γιατί ο ναός του Θεοῦ εἶναι ἅγιος, κι ο ναός αὐτός εἶστε εσεῖς. (ΕΚΛΟΓΑΙΟΝ)

δηλ. εἶναι να μη χάνουμε την επαφή μας με Εκείνον. Ὅταν ο λόγος του Θεοῦ και οἱ ἅγιοί μας μιλούν για την 'κόλλησιν' που πρέπει να ἔχει ο ἄνθρωπος στο Θεό, και μάλιστα στο πρόσωπο του Χριστοῦ - 'ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντέλάβετο ἡ δεξιὰ σου' σημειώνει ο ψαλμωδός - δεν κάνουν τίποτε ἄλλο ἀπὸ το να μιλούν για τη σωτηρία που ο ἄνθρωπος ζει με τον τρόπο αὐτό. Ἡ 'κόλλησις' αὐτή εἶναι ακριβῶς ἡ ἀδιάκοπη ἐνατένιση του προσώπου του Χριστοῦ. 'Τι κάνεις ἐδῶ;' ρώτησε μια φορά ἓνας ιερέας κάποιον γέροντα, που καθημερινά ἐρχόταν στο ναό και καθόταν ὥρες ἀπέναντι στην εικόνα του Χριστοῦ στο τέμπλο. 'Τον βλέπω και με βλέπει, κι αὐτό μού φτάνει' ἀπάντησε δακρυσμένος ο γέροντας.

Νὰ βλέπω το Χριστό που με βλέπει πάντοτε με το πλήρες ἀγάπης βλέμμα Του, αὐτό συνιστά τη σωτηρία μας. Να θυμόμαστε ὁμως ἐξίσου ὅτι κατεξοχὴν τον Κύριο Τον 'βλέπουμε', ὅταν εἶμαστε προσηλωμένοι και προσκολλημένοι στις ἅγιες ἐντολές Του. Ο Ἰδιος βεβαίωσε ὅτι ἐκεῖ βρίσκεται κρυμμένος και δι' αὐτῶν φανερώνεται μέσα στις καρδιές των ἀνθρώπων. Εἶναι μία πραγματικότητα, ἡ οποία μας προκαλεῖ να 'πειραματιστούμε' πάνω της προκειμένου να την ἐπιβεβαιώσουμε. (π. Γ. Δορμπαράκη, Ακολουθεῖν)

Κυριακή Θ' του Ματθαίου

